

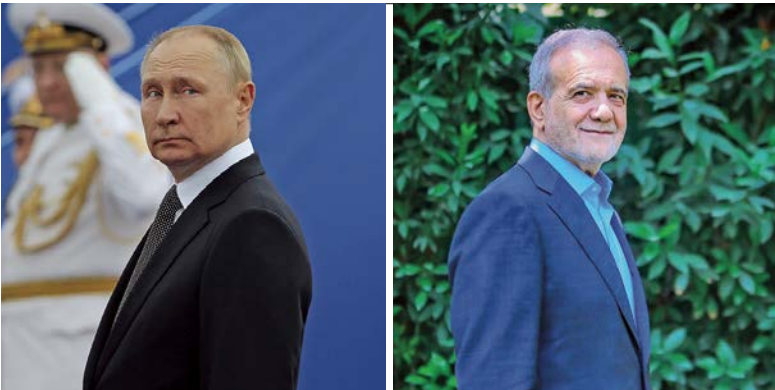
	<p>● چهارشنبه، ۱۸ مهر ۱۴۰۳</p> <p>● شماره ۳۱۶۰</p>
مشهد	<p>اذان ظهر: ۱۱:۱۹</p> <p>غروب آفتاب: ۱۷:۰۳</p> <p>اذان مغرب: ۱۷:۲۳</p> <p>نیمه شب: ۲۳:۲۷</p> <p>اذن صبح فردا: ۴:۱۰</p> <p>طلوع آفتاب فردا: ۵:۳۴</p>
تهران	<p>اذن ظهر: ۱۱:۵۱</p> <p>غروب آفتاب: ۱۷:۳۷</p> <p>اذان مغرب: ۱۷:۵۵</p> <p>نیمه شب: ۲۳:۱۰</p> <p>اذن صبح فردا: ۴:۴۳</p> <p>طلوع آفتاب فردا: ۵:۴۰</p>

امام علی علیه السلام می فرمایند:

أَقْبَحُ الصَّدَقِ ثَنَا الرَّجُلِ عَلَى نَفْسِهِ؛

زشت‌ترین راستگویی، تعریف انسان از خودش می‌باشد.

[فرمان‌حکم: ج ۲، ص ۳۸۸، ج ۱۹۴۲]

دیدار پوتین و پزشکیان در اجلاس ترکمنستان، فرصتی طلایی برای تعیین تکلیف پرونده های باز ایران و روسیه در شرایط خاص منطقه به شمار می رود

کار ویژه پزشکیان در ترکمنستان

جعفر یوسفی

Political@khorasannews.com

رئیس جمهور مسعود پزشکیان قرار است به ترکمنستان برودویکی از محورهای مهم این سفر، اولین دیدار او با ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه است. این دیدار در شرایطی بر گزار می شود که تحولات منطقه‌ای و بین المللی تأثیر مستقیمی بر روابط دو کشور دارد. دیدار پیش‌روی پزشکیان و پوتین، فرصتی

مهم برای بررسی ابعاد مختلف روابط ایران و روسیه است. در حالی که همکاری های نظامی و تسلیحاتی دو کشور از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، تر دیدهایی در باره راهبردی بودن این روابط وجود دارد. تحولات منطقه‌ای به ویژه در قفقاز جنوبی و نوار غزه نیز به چالش های موجود افزوده است. این دیدار می تواند سرآغازی برای تعمیق همکاری های راهبردی ایران و روسیه در دولت چهاردهم باشد. در این گزارش، به بررسی ابعاد پنهان و برجسته این دیدار پرداخته و تلاش می کنیم به این پرسش پاسخ دهیم که آیا این

فراخبر

دوست دوران سختی؟!‌

صابر گل عنبری

Political@khorasannews.com

قبلا هم گفته ام نه روسوفیل هستم و نه روس ستیز و هموار روابط با روسیه را به عنوان یک همسایه بزرگ و قدرت جهانی ضرورتی راهبردی و خصوصت با آن را امری غیر عقلانی دانسته ام؛ اما در عین حال خواهان واقع بینی و پرهیز از توصیف های اغراق آمیز و غیرواقعی بنیانه در باره این روابط بوده ام. به نظر همین روزهای پرتنش در منطقه و به ویژه یک هفته اخیر پس از حملات موشکی ایران به اسرائیل و رسیدن تنش ها به «لبه مرز جنگ» مهم ترین سنجه برای شناخت

این روزها و با پایان یافتن انتخابات ریاست جمهوری و توزیع مسئولیت ها دیگر خبری از احزاب نیست

احزاب در خواب زمستانی

توکلی

Political@khorasannews.com

بافاصله گرفتن از انتخابات تیرماه ۱۴۰۱ و آرام گرفتن جنجال های سیاسی و انتخاباتی بهتر می توان نگاهی به انتخابات و نقش احزاب در آن داشت. احزاب حداقل طی یک دهه گذشته جایگاه خود را در چارچوب سیاسی ایران از دست داده اند. نتایج انتخابات چه در ریاست جمهوری و چه در مجلس بیش از آن که متکی به حزب باشد به کاریزما و شخصیت افراد است. به ادعان همگان نقشی که محمدجواد ظریف و آذری جهری در پیروزی پزشکیان ایفا کردند، شاید هیچ یک از

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان

مدیرعامل و مدیرمسئول: حسین سعیدی

سرپرست: حامد رحیم پور

دفتر مرکزی: مشهد، «بازرگانهید صادقی(سازمان آب)

کدپستی: ۹۱۸۵۹۵۹۷۱

تلفن: ۳۷۶۴۴۴۹۰۰

نمابرینخانه: ۳۷۶۴۴۴۹۰۱

پنریش آگهی: ۳۷۶۰۱۰

روابطعمومی: ۳۷۰۰۹۱۱۱

یافتاد: ۲۰۰۰۹۹۹

نمابرینوبله ها: ۳۷۶۵۷۷۷۲

تلفن امورمشترکین: ۳۷۶۱۴۳۵۱

تلفن خراسان: ۳۷۰۰۹۷۷۷

تلفن وفاکس دفتر تهران: ۸۸۷۱۳۴۰۹

چاپمشهد: شهرچاپخراسان

چاپتهران: چاپخانه جام جم برتر برنا

اس-۴۰۰ به ایران شده اند. سامانه اس-۴۰۰، که یکی از پیشرفته ترین سامانه های دفاع هوایی جهان محسوب می شود، می تواند نقش مهمی در ارتقای سطح بازدارندگی دفاعی ایران ایفا کند. باتوجه به تهدیدات منطقه ای علیه ایران، به ویژه از سوی رژیم صهیونیستی و برخی کشورهای غربی، همکاری نظامی با روسیه اهمیتی ویژه پیدا می کند. این همکاری نه تنها در حوزه دفاعی، بلکه در عرصه های استراتژیک تر همچون توسعه سامانه های جنگ الکترونیک و تسلیحات پیشرفته نیز می تواند چشم انداز جدیدی برای تعاملات دفاعی دو کشور فراهم کند. از این رو، موضوع معاهدات تسلیحاتی و زمان بندی اجرای آن ها از محور های حیاتی گفت وگویی پزشکیان با پوتین خواهد بود.

روابط راهبردی یا مقطعی؟

در ژانویه ۲۰۲۲، شهید رئیسی، در سفر به مسکو، پیشنهاد امضای یک سند راهبردی ۲۰ ساله با روسیه را مطرح کرد. این سند شامل همکاری های گسترده نظامی، اقتصادی و سیاسی میان دو کشور بود. با این حال، هنوز ابعاد دقیق این سند به طور کامل مشخص نیست و بسیاری از تحلیلگران معتقدند که بخش عمده ای از این همکاری ها صرفا در چارچوب همکاری های مقطعی و موقتی شکل گرفته است. یکی از مهم ترین نمونه های این همکاری، مشاوره های نظامی ایران به روسیه در جنگ اوکراین است. این همکاری به رغم تحریم های گسترده غرب علیه ایران و روسیه، سطح جدیدی از وابستگی متقابل بین دو کشور را نشان داد. اما سوال اساسی این جاست که این توافق ۲۰ ساله چه ابعدای دارد و منافعی برای ایران کجاست؟ آیا روابط ایران و روسیه، نه از نوع همکاری راهبردی، بلکه بیشتر همکاری اجباری یا محتاطانه برای مقابله با چران های مقطعی است؟ و صرفا عناصری از روابط استراتژیک را در خود دارد؟ طرف روسی به خوبی توانسته تا این جانه در قالب یک توافق راهبردی بلکه به صورت ابزاری از این معاهده برای تأمین منافع خود استفاده کند. این مسئله واقعیتی تلخ است که می تواند تبعات خطرناکی نیز در سیاست خارجی ایران به دنبال داشته باشد؛ چرا

که یکی از شرایط مهم کنشگری موفق کشور ها در عرصه بین الملل و تأمین منافع و امنیت ملی، برخورداری از متحدان استراتژیک متعدد است. شاید یکی از بزرگ ترین آزمون های این رابطه، تحولات اخیر در قفقاز جنوبی و موضع روسیه در قبال کریدور ننگرور باشد. پس از سفر پوتین به باکو و اعلام حمایت مسکو از معاهده صلح بین ارمنستان و آذربایجان، نگرانی هایی در تهران شکل گرفت. برخی تحلیلگران معتقدند که رویکرد روسیه به مسئله ننگرور، نشان دهنده عدم همسویی کامل این کشور با منافع استراتژیک ایران در قفقاز است. در این راستا، لازم است که پزشکیان در دیدار با پوتین، نگرانی های ایران را در قبال رویکرد روسیه به تحولات منطقه ای و به ویژه نقش این کشور در قفقاز جنوبی مطرح کند. به نظر می رسد که تفاوت درک ایران و روسیه از مفهوم و روابط راهبردی، یکی از مهم ترین چالش هایی است که نیاز به بررسی و بحث در این دیدار خواهد داشت.

روسیه و میانجیگری در غزه؟

تحولات جاری در نوار غزه و ضاحیه و جنایات مستمر رژیم صهیونیستی علیه مردم فلسطین و لبنان، یکی دیگر از موضوعات مهم منطقه ای است که در دستور کار این دیدار قرار دارد. با گذشت یک سال از عملیات طوفان الاقصی، وضعیت منطقه همچنان پرتنش است و بسیاری از تحلیلگران بر این باورند که روسیه با توجه به نقش تأثیر گذار خود در معادلات منطقه ای، می تواند به عنوان یک میانجی گر برای برقراری صلح در منطقه وارد عمل شود. از سوی دیگر، اخیرا گزارش هایی منتشر شده که حاکی از حمله رژیم صهیونیستی به پایگاه «حمیمیم» روسیه در سوریه است. این اقدام می تواند پهنه ای مناسب برای روسیه باشد تا نقش فعال تری در مقابله با تجاوزات اسرائیل و حمایت از مقاومت در منطقه ایفا کند. دیپلماسی ایران نیز باید تلاش کند تا از این فرصت استفاده کرده و روسیه را به ایفای نقشی مؤثرتر در حمایت از فلسطینیان و مهار رژیم صهیونیستی تشویق کند.

امنیت ملی روسیه به تهران آمد و گفته می شود خواستار خویشتن داری در پاسخ به ترور شده بود. حالا شاید برخی این رفتار روسیه را به تمایل آن برای وقوع جنگ در خاور میانه برای تحت الشعاع قرار گرفتن جنگ اوکراین تعبیر کنند؛ اما واقعیت این است که این رویکرد «دخشی» را بیشتر محصول روابط مسکو و تل آویو می دانم. هر چند روسیه تمایل دارد که کلا غرب و آمریکا به پرونده چالشی دیگری مشغول و تمرکز آن ها بر پرونده اوکراین نداشته شود، اما این قاعده شامل اسرائیل و جنگی منطقه ای با ظرفیت آن نمی شود. وقتی یک طرف مسئله ای در منطقه اسرائیل است، روس ها بسیار محتاطانه عمل می کنند و برخلاف امنیت آن گامی جدی بر نمی دارند. «بی عملی محض» (به فرض نبود ثباتی)، روسیه در سوریه در برابر حملات اسرائیل که در این روز ها بسیار شدیدتر هم شده است، خود سنجه دیگری است.

سنتی خود واگذار کردند. نتایج ادوار انتخابات پیش روی ماست. از احمدی نژاد که اصولگرایان او را گردن نمی گیرند و احمدی نژاد نیز خود را وامدار آنان نمی داند گذر کنیم؛ تنها اصولگرایان توانسته اند در یک انتخابات ریاست جمهوری و آن هم در نبود قیوب جدی پیروز شوند. دولت پزشکیان نیز نشان داد او خود را وامدار اصلاح طلبان نمی داند، او که به باور برخی تحلیلگران دولتش فاقد ایده مرگزی است؛ حتی اصولگرایان را نیز در کابینه اش جای داد. رئیسی نیز اگر چه از دوگاه رقیب شخصیتی را وارد کابینه اش نکرد، اما بی توجه به احزاب اصولگرایی کابینه خود را انتخاب کرد. به نظر نقش آفرینی احزاب چه در سپهر سیاسی و اداره کشور و چه در تعیین سرنوشت انتخابات های طلبد که آنان از وضعیت ر کود و انفعال کنونی خارج شوند و با افزایش فعالیت های حزبی در چارچوب درست خود کارآمدی و مقبولیت خود را افزایش دهند. اقدامی که اگر انجام نگیرد همین آش و همین کاسه است.

مصطفی غنی زاده

political@khorasannews.com

کارکردهای اجتماعی جمعه نصر

آنچه در روز جمعه در تهران اتفاق افتاد، یکی از مظاهر تولید معنای مشترک و اجتماع عمومی حول آن بود. فروریختن راهبر دترس آفرینی رژیم صهیونیستی با حضور هبر انقلاب بخشی از نتایج آن روز بود. اصل آنچه رخ داد، معنایی جمعی در باره ایران این لحظه بود. ایرانی که در طرفی از یک جنگ تمدنی است و طرف مقابلش نه باند جنایتکار صهیونی که کل قدرت غرب است اما نه می ترسد و نه عقب می کشد. ارزش این معناسازی حتما از ارزش موشک های اصابت کرده به نواتیم کمتر نیست که شاید بسیار بیشتر هم باشد. جامعه ای که از ۱۳۰ سال پیش دچار برخی واگرایی ها در عرصه فرهنگ و اجتماع بوده و کشاکش آنجا و اینجایش، موجب تعارضات درونی شده است، حالا برای معناسازی جمعی اقدام می کند. دقت کنیم که معناسازی فرهنگی یکی از پیچیده ترین فرایندهای فرهنگی است که در هسته یک حرکت فرهنگی قرار می گیرد و سپس بر اساس آن کنش جمعی، ارزش، هنجار و حتی نماد تولید می شود. نظام حکمرانی با بهتر است بگوییم دولت، امکان تولید چنین فرایند کالنی را نداشته و اتفاقا در جایی که ورود دشتاب ده داشته، کار را بدتر کرده و فرایندهای درون جامعه ای آن را از بین برده است. آنچه دولت با نظام حکمرانی می تواند ایجاد کند، تولید شیب اجتماعی برای تسریع، تعمیق، باز تولید یا گسترش این فرایند است و نه تولید با عاملیت مستقیم برای آن. جامعه ایران هر زمان توانسته آن را تولید کند، موفقیت های بزرگ به دست آورده است. انقلاب اسلامی نمونه بارز این معناسازی مشترک است که به فرایندهای متعدد اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، حکمرانی و فرهنگی منجر شد. اما همان برهه از رشدند و تاریخی باز هم در گیر واگرایی های داخلی و خارجی و مجبور شدن به عبور از چهار چوب مشترک شد. تلاش برای این معناسازی در جزئیات مختلف بارها صورت گرفته و البته در بسیاری از این موارد مفید و موفق هم بوده اما کلی کردن موضوعات و بزرگ کردن دایره افراد دخیل در آن، بسیار دشوار و کم شمار بوده است. هم اکنون و شرایط یک سال گذشته از لحظه ورود رزمنندگان قسام به حصار های دور غزه، شرایطی را پیش آورده که ممکن است امکان تولید این معنای اجتماعی کلان وجود داشته باشد. جنگی بزرگ و وحشیانه در غزه با قتل عام دهها هزار جان بی گناه، معانی انسانی و اسلامی این جامعه را دوباره به صدر آورده است تا از حصار معنای سیاسی و اگر ایانه عبور کند. کمتر کسی است که از حداقل های انسانیت بهره برده باشد اما باز هم از این کشتار بی سابقه دفاع کند.

لذا یک مرز در گفتمان سیاسی سابق در کشور از بین رفته است. همچنین هوشمندی رهبری معظم انقلاب در عدم ورود به جنگ تا زمان حمله به خاک ایران، باعث شده تا جامعه عمیقاً فهم کند که طرف مقابل است که خواهان جنگ و خواهان تشدید است و نه جمهوری اسلامی ایران. در این میان توان موشکی و نظامی کشور در عبور از پدافند چندملیتی در وعده صادق و اصابت پر تعداد و ضرر به زنده در وعده صادق ۲ باعث شده تا ادعاهای کارآمدی نظام حکمرانی در این وجه برای همگان حتی آنان که با جمهوری اسلامی مرزبندی دارند، اثبات شود. اینجانش ولی فقیه جامعه خود را نشان می دهد. همان طور که امام خمینی (ره) توانست مسیر ی را برای معاو کنش جمعی پیش پای جامعه ایران بگذارد، اینجانب نیز امام جامعه، شخصاً به میدان می آید تا معنای جمعی صدر اهربرد طرف مقابل امکان ظهور یابد. حضور میلیونی در نماز جمعه و حمایت از این کنشگری امام جامعه به صورت عملی نیز، واقعیت را هم در اذهان و هم در عرصه به صورت جمعی تولید کرد. حالا پس از این برهه ویژه، لحظه تولید معنای جمعی، کنش جمعی و هنجار های عمومی حول آن است. نماز جمعه یکی از جلوه های این کنش جمعی بود اما می تواند گسترده تر هم بشود. یعنی باید گسترده تر بشود تا معنای باز تولید و تعمیق شود. سپهر دن را به هسته های مردمی و خبگانی، لازم پیشبرد امر است. در این مرحله، خود آگاهی از این برهه حساس بسیار راهگشاست تا گروه های مختلف را وارد صحنه کند و صداهای خاموش یا شنیده نشده را به متن اجتماع ملی بازگرداند. ظرفیت دولت وفاقی و حضور کسانی که اتفاقا ادبیات و اگر ایانه را اتقبل از این توزیع می کردند باید مورد توجه واقع شود.